

Következik-e az európai közösségi jogból (különösen a munkavállalók Közösségen belüli szabad mozgásáról szóló 1612/68/EGK tanácsi rendelet ⁽¹⁾ 7. cikkének (2) bekezdéséből), hogy a Németországi Szövetségi Köztársaság egy másik tagállam állampolgárát, aki abban a tagállamban lakik, és Németországban csekély mértékben (heti 13 és 14 óra között) végez munkát, nem zárhatja ki a német gyermeknevelési támogatásból amiatt, hogy az illető személy Németországban sem lakóhellyel, sem tartózkodási hellyel nem rendelkezik?

⁽¹⁾ HL L 257., 2. o.; magyar nyelvű különkiadás 5. fejezet, 1. kötet, 15. o.

Az Európai Közösségek Bizottsága által Írország ellen 2005. május 17-én benyújtott kereset

(C-216/05. sz. ügy)

(2005/C 193/17)

(Az eljárás nyelve: angol)

Az Európai Közösségek Bizottsága (képviseli: Xavier Lewis, meghatalmazotti minőségben, kézbesítési cím: Luxembourg), 2005. május 17-én keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához Írország ellen.

A felperes keresetében azt kéri, hogy a Bíróság:

- állapítsa meg, hogy a nyilvánosság bizonyos környezeti hatástanulmányokban való teljes és hatékony részvételének a részvételi díjak előzetes befizetésétől való függővé tételével Írország nem teljesítette az egyes köz- és magánprojektek környezetre gyakorolt hatásainak vizsgálatáról szóló 85/337/EGK irányelv módosításáról szóló, 1997. március 3-i 97/11/EK tanácsi irányelvvel ⁽¹⁾ módosított, az egyes köz- és magánprojektek környezetre gyakorolt hatásainak vizsgálatáról szóló, 1985. június 27-i 85/337/EGK tanácsi irányelv ⁽²⁾ 6. és 8. cikkéből eredő kötelezettségeit,
- kötelezze Írországot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek:

Az ír tervezési jog úgy rendelkezik, hogy a nyilvánossághoz tartozókra részvételi díjat róhatnak ki a tervező hatóságok, csakúgy, mint a tervezési felülvizsgálati szervek a tervezési eljárásokban történő észrevételek benyújtásáért vagy vélemények kifejtéséért, illetve a tervezési fellebbezésekben benyújtott észrevételekért. A Bizottság előadja, hogy az ilyen részvételi díjak kivetése a 97/11/EK tanácsi irányelvvel módosított 85/337/EGK irányelv megszegését jelenti, az alábbi okok miatt:

- a rendelet egyetlen kifejezett rendelkezése sem engedi meg ilyen díjak kivetését;
- az ilyen díjak ellentétesek az irányelv rendszerével és céljával;
- az irányelv 6. cikke (2) és (3) bekezdésének szövege nem teszi lehetővé az Írország által neki tulajdonított tág értelmezést, és,
- Írország gátolja az irányelv 6. cikkének (2) bekezdése által a nyilvánosság számára biztosított jogok érvényesülését.

⁽¹⁾ HL L 175., 1985.7.5., 40. o.; magyar nyelvű különkiadás 15. fejezet, 3. kötet, 151. o.

⁽²⁾ HL L 73., 1997.3.14., 5. o.; magyar nyelvű különkiadás 15. fejezet, 1. kötet, 248. o.

A Tribunal Supremo 2005. március 3-i végzésével a Confederación Española de Empresarios de Estaciones de Servicio kontra Compañía Españolas de Petróleos SA ügyben benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem

(C-217/05. sz. ügy)

(2005/C 193/18)

(Az eljárás nyelve: spanyol)

A Tribunal Supremo (Spanyolország) 2005. március 3-i végzésével, amely 2005. május 17-én érkezett a Bíróság Hivatalához, a Confederación Española de Empresarios de Estaciones de Servicio kontra Compañía Españolas de Petróleos SA ügyben előzetes döntéshozatal iránti kérelmet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához a következő kérdésekről:

A Szerződés 85. cikke (3) bekezdésének [jelenleg EK 81. cikk] a kizárólagos beszerzési megállapodások egyes csoportjaira történő alkalmazásáról szóló, 1983. június 22-i 1984/83/EGK bizottsági rendelet⁽¹⁾ 10-13. cikkeit úgy kell-e értelmezni, hogy azok hatálya alá tartoznak olyan gépjármű- és más üzemanyag kizárólagos forgalmazására vonatkozó szerződések, amelyeket névlegesen bizományosi vagy ügynöki szerződésnek minősítenek, és amelyek a következő kikötéseket tartalmazzák:

- A) Az üzemanyagtöltő-állomás tulajdonosa kötelezettséget vállal arra, hogy a szállító által szállított gépjármű- és más üzemanyagot a szállító által meghatározott fogyasztói áron, feltételekkel, valamint forgalmazási és üzleti módszerekkel forgalmazza.
- B) Az üzemanyagtöltő-állomás tulajdonosa viseli a termékekkel kapcsolatos kockázatot attól az időponttól kezdődően, amikor azt a szállítótól az üzemanyagtöltő-állomáson tároltartályokban átvette.
- C) A tulajdonos kötelezettséget vállal arra, hogy a termék átvételét követően azt megfelelő körülmények között tárolja, hogy ne keletkezzen benne veszteség vagy minőségromlás, és adott esetben felelős mind a szállító, mind harmadik felek irányában a termékben keletkező bármely veszteségért, szennyezésért vagy keveredésért, illetve az ebből keletkező kárért.
- D) Az üzemanyagtöltő-állomás tulajdonosa köteles a gépjármű- és más üzemanyag árát a szállítónak az üzemanyagtöltő-állomásra való szállítást követő kilenc (9) napon belül megfizetni.

⁽¹⁾ HL L 173, 1983.6.30., 5. o.

A Tribunal administratif de Lyon 2005. április 7-i határozatával a Jean Auroux és társai kontra Commune de Roanne – beavatkozó: Société d'équipement du département de la Loire – ügyben benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem

(C-220/05. sz. ügy)

(2005/C 193/19)

(Az eljárás nyelve: francia)

A Tribunal administratif de Lyon 2005. április 7-i határozatával, amely 2005. május 19-én érkezett a Bíróság Hivatalához,

a Jean Auroux és társai kontra Commune de Roanne beavatkozó: Société d'équipement du département de la Loire – ügyben előzetes döntéshozatal iránti kérelmet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához.

A Tribunal administratif de Lyon a következő kérdésekről kéri a Bíróság döntését:

- Építési beruházásra irányuló közbeszerzési szerződésnek minősül-e a módosított, az építési beruházásra irányuló közbeszerzési szerződések odaítélési eljárásainak összehangolásáról szóló, 1993. június 14-i 93/37/EGK irányelv⁽¹⁾ 1. cikkének rendelkezései értelmében az olyan megállapodás, amellyel az első ajánlatkérő közérdekből rábízta a második ajánlatkérőre valamely fejlesztési terv megvalósítását, amelynek keretében e második ajánlatkérő átengedi az elsőnek a szükségleteit szolgáló létesítményeket, és amelynek lejártkor az első ajánlatkérő automatikusan tulajdonosává válik azon egyéb területeknek és létesítményeknek, amelyeket nem ruháztak át harmadik személyekre?
- Az első kérdésre adott igenlő válasz esetén az ugyanezen irányelv 6. cikkében meghatározott a fent említett 5 000 000 különleges lehívási jog (ECU) küszöbének megállapításához csak az ajánlatkérő számára átengedett létesítmények átruházásának ellenszolgáltatásaként fizetett árat kell-e figyelembe venni, vagy ezen ár és a kifizetett hozzájárulás összegét, még ha azt csak részben fordították e létesítmények megvalósítására, vagy – végül – az építés teljes költségét, mivel az át nem ruházott vagyontárgyak a szerződés lejártkor automatikusan az első ajánlatkérő tulajdonába kerülnek, és az folytatja a folyamatban lévő szerződések teljesítését, valamint átvállalja a második ajánlatkérő kötelezettségeit?
- Az első két kérdésre adott igenlő válasz esetén az első ajánlatkérő felmentést élvez-e az ilyen megállapodás megkötése esetében az ugyanezen irányelvben előírt szerződés-odaítélési eljárás alól, tekintettel arra, hogy ezt a megállapodást csak meghatározott jogi személyekkel lehet megkötöni, és hogy a második ajánlatkérő az építési beruházási szerződések odaítélésére ugyanezeket az eljárásokat fogja alkalmazni?

⁽¹⁾ Az építési beruházásra irányuló közbeszerzési szerződések odaítélési eljárásainak összehangolásáról szóló, 1993. június 14-i 93/37/EGK tanácsi irányelv (HL L 199., 1993.8.9., 54. o. magyar nyelvű különkiadás 6. fejezet, 2. kötet, 163. o.)